

62017CJ0045

SODBA SODIŠ?A (deseti senat)

z dne 18. januarja 2018 (*1)

„Predhodno odlo?anje – Prosti pretok kapitala – ?lena 63 in 65 PDEU – Uredba (ES) št. 883/2004 – ?len 11 – Odtegljaji v zvezi z dohodki od kapitala, namenjenega financiranju socialne varnosti v državi ?lanici – Oprostitev za državljane Evropske unije, ki so vklju?eni v sistem socialne varnosti druge države ?lanice – Fizi?ne osebe, ki so vklju?ene v sistem socialne varnosti tretje države – Razli?no obravnavanje – Omejitev – Upravi?enost“

V zadevi C?45/17,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odlo?be na podlagi ?lena 267 PDEU, ki ga je vložilo Conseil d'État (državni svet, Francija) z odlo?bo z dne 25. januarja 2017, ki je prispela na Sodiš?e 30. januarja 2017, v postopku

Frédéric Jahin

proti

Ministre de l'Économie et des Finances,

Ministre des Affaires sociales et de la Santé,

SODIŠ?E (deseti senat),

v sestavi A. Borg Barthet, v funkciji predsednika senata, M. Berger, sodnica, in F. Biltgen (poro?evalec), sodnik,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališ?, ki so jih predložili:

–

za F. Jahina E. d'Onorio di Meo, odvetnik,

–

za francosko vlado D. Colas in R. Coesme, agenta,

–

za Evropsko komisijo D. Martin in L. Malferrari, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1

Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov od 63 do 65 PDEU in člena 11 Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 72).

2

Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Frédéricom Jahinom in ministre de l'Économie et des Finances (minister za gospodarstvo in finance, Francija) ter ministre des Affaires sociales et de la Santé (minister za socialne zadeve in zdravje, Francija) v zvezi s plačilom več davčnih prispevkov in odtegljajev za leta od 2012 do 2014 od premoženjskih donosov, prejetih v Franciji.

Pravni okvir

Pravo Unije

3

Z Uredbo št. 883/2004 je bila s 1. majem 2010 razveljavljena Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici, ki je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 3) (v nadaljevanju: Uredba št. 1408/71). Vendar pa se določbe Uredbe št. 883/2004, ki so upoštevne za obravnavano zadevo, niso bistveno spremenile glede na ustrezne določbe razveljavljene uredbe.

4

Člen 2 Uredbe št. 883/2004, naslovljen „Osebna veljavnost“, v odstavku 1 določa:

„Ta uredba se uporablja za državljane države članice, osebe brez državljanstva in begunce, ki stalno prebivajo v državi članici, za katere velja ali je veljala zakonodaja ene ali več držav članic, ter za njihove družinske člane in preživele osebe.“

5

Člen 3(1) te uredbe določa:

„Ta uredba se uporablja za vso zakonodajo v zvezi z naslednjimi področji socialne varnosti:

(a)

dajatve za bolezen;

(b)

dajatve za materinstvo in enakovredne dajatve za o?etovstvo;

(c)

dajatve za invalidnost;

(d)

dajatve za starost;

(e)

dajatve za preživete osebe;

(f)

dajatve za nesre?e pri delu in poklicne bolezni;

(g)

pomo?i ob smrti;

(h)

dajatve za brezposelnost;

(i)

dajatve pred upokojitvijo;

(j)

družinske dajatve.“

6

?len 11(1) navedene uredbe dolo?a:

„Za osebe, za katere se uporablja ta uredba, velja zakonodaja ene same države ?lanice. [...]“

7

Uredba št. 883/2004 se uporablja za vse države ?lanice Evropskega gospodarskega prostora (EGP) v skladu s Sklepom št. 76/2011 Skupnega odbora EGP z dne 1. julija 2011 o spremembi Priloge VI (Socialna varnost) in Protokola 37 k Sporazumu EGP (UL 2011, L 262, str. 33).

8

Poleg tega, kar zadeva Švicarsko konfederacijo, v skladu s ?lenom 8 Sporazuma med Evropsko skupnostjo in njenimi državami ?lanicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi strani o prostem pretoku oseb, podpisanega v Luksemburgu 21. junija 1999 (UL 2002, L 114, str. 6) in ki je za?el veljati 1. junija 2002, pogodbene stranke v skladu s Prilogo II k temu sporazumu predvidijo koordinacijo sistemov socialne varnosti. S Sklepom št. 1/2012 Skupnega odbora, ustanovljenega s Sporazumom med Evropsko skupnostjo in njenimi državami ?lanicami na eni strani in Švicarsko konfederacijo na drugi strani o prostem gibanju oseb z dne 31. marca 2012 o nadomestitvi

njegove priloge II o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL 2012, L 103, str. 51), ki je začel veljati 1. aprila 2012, je bil posodobljen oddelek A navedene priloge in zdaj napotuje na Uredbo št. 883/2004.

Francosko pravo

9

Člen 1600 C code général des impôts (splošni davčni zakonik) v različici, ki se uporablja za dejansko stanje v postopku v glavni stvari, določa:

„Splošni socialni prispevek od dohodkov od premoženja se doloži, nadzira in se izterja v skladu z določbami člena L. 136-6 zakonika o socialni varnosti.“

10

Člen L. 136-6 code de la sécurité sociale (zakonik o socialni varnosti), kakor je bil spremenjen z zakonom št. 2012-958 z dne 16. avgusta 2012, določa:

„I. – Fizične osebe, ki so davčni rezidenti v Franciji v smislu člena 4 B splošnega davčnega zakonika, so zavezane za plačilo prispevka od dohodkov od premoženja, ki se obračuna od neto zneska, ki se uporabi za odmero dohodnine [...]

I a – Fizične osebe, ki niso davčni rezidenti v Franciji v smislu člena 4 B splošnega davčnega zakonika, so prav tako zavezane za plačilo prispevka za neto znesek dohodkov, na katere se nanaša točka I a člena 164 B tega zakonika, ki se uporabi za odmero dohodnine.

[...]“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

11

F. Jahin, francoski državljan, prebiva na Kitajskem od leta 2003. Tam opravlja poklicno dejavnost in je vključen v zasebni sistem socialne varnosti.

12

Med letoma 2012 in 2014 je moral v Franciji plačati različne davke v zvezi z dohodki od nepremičnin, pa tudi na kapitalski dobiček od odsvojitve nepremičnine.

13

Ker je Sodišče že odločilo o predlogu za sprejetje predhodne odločbe predložitvenega sodišča Conseil d'État (državni svet, Francija) v drugi zadevi v zvezi z enakimi odtegljaji in v kateri je bila izdana sodba z dne 26. februarja 2015, de Ruyter (C-623/13, EU:C:2015:123), je Sodišče v bistvu razsodilo, da takšni odtegljaji, ker so neposredno in pomembno povezani z nekaterimi področji socialne varnosti, ki so naštet v členu 4 Uredbe št. 1408/71, spadajo na področje uporabe te uredbe in se v skladu z načelom ene zakonodaje, ki se uporablja, in ki je določena v členu 13(1) navedene uredbe, štejejo se obračunajo na podlagi dohodkov od premoženja davčnih zavezancev, ne glede na to, ali opravljajo kakršno koli poklicno dejavnost.

14

Predložitveno sodišče je na podlagi te sodbe v odločbi z dne 27. julija 2015 razsodilo, da ima

vsaka fizična oseba, ki je vključena v sistem socialne varnosti v drugi državi članici, pravico zahtevati razbremenitev odtegljajev, ki so ji bili v Franciji naloženi v zvezi z dohodki od njenega premoženja.

15

Postopki povračil odtegljajev, ki so bili obravnavani s kršitvijo prava Unije, so bili določeni v dveh sporovih za medije z dne 20. oktobra 2015, ki sta jih izdala, prvi, državni sekretar, pristojen za proračun (Francija), in drugi, generalni direktor za javne finance (Francija). V teh sporovih je med drugim pojasnjeno, da je pravica do vračila pridržana le fizičnim osebam, ki so vključene v sistem socialne varnosti v državi, ki ni Francoska republika in ki leži v Evropski uniji, EGP ali Švicarski konfederaciji, kar torej izključuje fizične osebe, vključene v sistem socialne varnosti v tretji državi.

16

F. Jahin je 11. marca 2016 pri predložitvenem sodišču zoper ti sporovi za medije vložil tožbo zaradi prekoračitve pooblastil, v kateri je navedel, da je ta izključitev v nasprotju z Uredbo št. 883/2004 in z načelom prostega pretoka kapitala, ki je zagotovljeno s členom 63 PDEU.

17

V teh okoliščinah je Conseil d'État (državni svet) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„Ali je treba člene 63, 64 in 65 PDEU razlagati tako, da:

1.

okoliščina, da je oseba, vključena v sistem socialne varnosti države, ki ni država članica [...] Unije, niti ni država članica [EGP] ali [Švicarska konfederacija], tako kot osebe, vključene v sistem socialne varnosti v Franciji, zavezana za plačilo dajatev od dohodkov iz kapitala, ki so določene v francoski zakonodaji in spadajo na področje uporabe Uredbe [št. 883/2004], medtem ko oseba, vključena v sistem socialne varnosti države članice, ki ni [Francoska republika], ob upoštevanju določb te uredbe ne more biti zavezana za plačilo teh dajatev, pomeni omejitev pretoka kapitala iz tretjih držav in vanje, ki je načelno prepovedana s členom 63 PDEU;

2.

če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, je mogoče to omejitev pretoka kapitala, ki izhaja iz povezave francoske zakonodaje, ki plačilo spornih dajatev nalaga vsem prejemnikom določenih dohodkov iz kapitala, ne da bi sama razlikovala med njimi glede na kraj njihove vključitve v sistem socialne varnosti, in akta sekundarne zakonodaje [...] Unije, šteti za združljivo z določbami navedenega člena [Pogodbe DEU] zlasti:

—

ob upoštevanju člena 64(1) [PDEU] za pretok kapitala, ki spada na njegovo področje uporabe, iz razloga, ker naj bi omejitev izhajala iz uporabe načelne zakonodaje, določene v členu 11 Uredbe [št. 883/2004], ki je bilo v pravo Unije uvedeno s členom 13 Uredbe [Uredba št. 1408/71], to je pred 31. decembrom 1993, čeprav so bile zadevne dajatve od dohodkov iz kapitala uvedene oziroma so se začele uporabljati po 31. decembru 1993;

—
ob upoštevanju člena 65(1) [PDEU] iz razloga, ker naj bi francoska davčna zakonodaja, ki se uporablja skladno z Uredbo [(ES) št. 883/2004] z dne 29. aprila 2004, uvajala razlikovanje med davčnimi zavezanci, ki niso v enakem položaju, glede na merilo vključenosti v sistem socialne varnosti;

—
ob upoštevanju obstoja nujnih razlogov v splošnem interesu, ki lahko utemeljujejo omejitev prostega pretoka kapitala in so izpeljani iz tega, da določbe, ki bi se štete za omejitev pretoka kapitala iz tretjih držav in vanje, ustrezajo cilju prostega gibanja delavcev v [...] Uniji, ki ga uresničuje Uredba [št. 883/2004]“

Vprašani za predhodno odločanje

18

S tema vprašanjema, ki ju je treba preučiti skupaj, predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člena 63 in 65 PDEU razlagati tako, da nasprotujeta zakonodaji države članice, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s katero mora državljani te države članice, ki prebiva v tretji državi, ki ni država članica EGP ali Švicarska konfederacija, in ki je tam vključen v sistem socialne varnosti, v navedeni državi članici plačati odtegljaje v zvezi z dohodki od kapitala iz naslova prispevkov v sistem socialne varnosti, ki ga je ta uvedla, medtem ko je državljani Unije, ki je zajet v sistem socialne varnosti druge države članice, oproščen plačila teh odtegljajev zaradi načela uporabe ene zakonodaje na področju socialne varnosti, kot je določeno v členu 11 Uredbe št. 883/2004, ker takšna nacionalna zakonodaja pomeni prepovedano omejitev pretoka kapitala, ki prihaja iz tretjih držav ali je namenjen v tretje države.

19

Najprej je treba opozoriti, da člen 63 PDEU uresničuje prosti pretok kapitala med državami članicami ter med državami članicami in tretjimi državami.

20

Zato člen 63 PDEU, ki je zajet v Poglavju 4 naslova IV Pogodbe DEU z naslovom „Kapital in plačila“, določa, da so prepovedane vse omejitve pretoka kapitala med državami članicami ter med državami članicami in tretjimi državami.

21

Iz tega izhaja, da ozemeljsko področje uporabe prostega pretoka kapitala iz člena 63 PDEU ni omejeno na pretok kapitala med državami članicami, temveč zajema tudi takšen pretok kapitala med državami članicami in tretjimi državami.

22

Kar zadeva stvarno področje uporabe člena 63 PDEU, čeprav v Pogodbi DEU pojem „pretok kapitala“ ni opredeljen, pa je iz ustaljene sodne prakse Sodišča razvidno, da takšen pretok v smislu tega člena med drugim zajema transakcije, s katerimi nerezidenti opravijo naložbe v nepremičnine na ozemlju države članice (glej v tem smislu sodbe z dne 11. januarja 2001, Stefan, C-464/98, EU:C:2001:9, točka 5; z dne 5. marca 2002, Reisch in drugi, C-515/99, od C-519/99

do C?524/99 in od C?526/99 do C?540/99, EU:C:2002:135, to?ka 30, ter z dne 8. septembra 2005, Blanckaert, C?512/03, EU:C:2005:516, to?ka 35).

23

Iz zgoraj navedenega izhaja, da odtegljaji, kakršni so ti, ki se opravijo v skladu z nacionalno zakonodajo v postopku v glavni stvari, v delu, v katerem se nanašajo na dohodke od nepremi?nin in kapitalski dobi?ek od odsvojitve nepremi?nine, prejet v državi ?lanici, fizi?ne osebe, ki ima dr?avljanstvo te dr?zave, vendar prebiva v tretji dr?zavi, ki ni dr?zava ?lanica EGP ali Švicarska konfederacija, spadajo na podro?je uporabe pojma „pretok kapitala“ v smislu ?lena 63 PDEU.

24

Dalje je treba ugotoviti, ali dav?na obravnava, ki je z zadevno nacionalno zakonodajo pridržana za dr?avljanke te dr?zave, ki prebivajo v tretji dr?zavi, ki ni dr?zava ?lanica EGP ali Švicarska konfederacija in ki so vklju?eni v sistem socialne varnosti te tretje dr?zave, pomeni omejitev prostega pretoka kapitala v smislu ?lena 63 PDEU.

25

Iz ustaljene sodne prakse Sodiš?a je razvidno, da ukrepi, ki so s ?lenom 63(1) PDEU prepovedani, ker omejujejo pretok kapitala, obsegajo vse take ukrepe, ki bi lahko odvra?ali nerezidente od naložb v državi ?lanici ali bi lahko odvra?ali rezidente te dr?zave ?lanice od naložb v drugih dr?zavah (sodbe z dne 23. februarja 2006, van Hilten-van der Heijden, C?513/03, EU:C:2006:131, to?ka 44; z dne 26. maja 2016, NN (L) International, C?48/15, EU:C:2016:356, to?ka 44, in z dne 2. junija 2016, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C?252/14, EU:C:2016:402, to?ka 27).

26

V obravnavanem primeru ni sporno, da francoska zakonodaja enako obravnava, prvi?, svoje dr?avljanke, ki prebivajo v tretji dr?zavi, ki ni dr?zava ?lanica EGP ali Švicarska konfederacija in ki so tam vklju?eni v sistem socialne varnosti, in drugi?, francoske dr?avljanke, ki prebivajo v Franciji in so tam vklju?eni v sistem socialne varnosti, ker so ti v obeh primerih enako zavezani za pla?ilo odtegljajev v zvezi z dohodki od kapitala, kot to dolo?a ta nacionalna zakonodaja.

27

Nasprotno je bolj ugodna dav?na obravnava pridržana dr?avljanom Unije, ki so vklju?eni v sistem socialne varnosti druge dr?zave ?lanice, dr?zave ?lanice EGP ali Švicarske konfederacije, saj so ti oproš?eni pla?ila navedenih dajatev.

28

Taka razlika v obravnavanju pa lahko odvrne fizi?ne osebe, ki so vklju?ene v sistem socialne varnosti tretje dr?zave, ki ni dr?zava ?lanica EGP ali Švicarska konfederacija, od naložb v nepremi?nine v državi ?lanici, katere dr?avljanstvo imajo, in zato ovira pretok kapitala iz takih tretjih dr?zav v navedeno dr?zavo ?lanico.

29

Zato nacionalna zakonodaja, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, pomeni omejitev prostega pretoka kapitala med državo članico in tretjo državo, ki je na celoma prepovedana s členom 63 PDEU.

30

Nazadnje je treba presoditi, ali je taka omejitev prostega pretoka kapitala lahko upravičena.

31

V skladu s členom 65(1)(a) PDEU „določbe člena 63 ne posegajo v pravice držav članic, da [...] uporabljajo ustrezne predpise svojega davčnega prava, v katerih so različno obravnavani davčni zavezanci, ki niso v enakem položaju glede na prebivališče“.

32

Iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da je to določbo, ker pomeni izjemo od temeljnega načela prostega pretoka kapitala, treba razlagati ozko. Zato je ni mogoče razlagati tako, da bi bila vsaka davčna zakonodaja, ki različno obravnava davčne zavezance glede na kraj njihovega prebivališča, avtomatično v skladu s Pogodbo (sodbi z dne 17. oktobra 2013, Welte, C-181/12, EU:C:2013:662, točka 42, in z dne 7. novembra 2013, K, C-322/11, EU:C:2013:716, točka 34).

33

Izjema, določena v členu 65(1) PDEU, je namreč omejena z odstavkom 3 tega člena, ki določa, da nacionalne določbe, navedene v odstavku 1 tega člena, „ne smejo biti sredstvo samovoljne diskriminacije ali prikritega omejevanja prostega pretoka kapitala in plačil iz člena 63“ (sodba z dne 17. oktobra 2013, Welte, C-181/12, EU:C:2013:662, točka 43).

34

Treba je torej razlikovati med dovoljenim neenakim obravnavanjem iz člena 65(1) PDEU in prepovedano samovoljno diskriminacijo iz odstavka 3 tega člena. V zvezi s tem iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da mora razlika v obravnavanju, da bi se nacionalno ureditev – kot je ta, obravnavana v postopku v glavni stvari – lahko štelo za združljivo z določbami Pogodbe v zvezi s prostim pretokom kapitala, zadevati položaje, ki objektivno niso primerljivi, ali pa mora biti upravičena z nujnim razlogom javnega interesa (sodbe z dne 6. junija 2000, Verkooijen, C-35/98, EU:C:2000:294, točka 43; z dne 7. septembra 2004, Manninen, C-319/02, EU:C:2004:484, točki 28 in 29, ter z dne 8. septembra 2005, Blanckaert, C-512/03, EU:C:2005:516, točka 42).

35

Zato se postavlja vprašanje, ali, kar zadeva pobiranje dajatev, kakršne so te iz postopka v glavni stvari, obstaja razlika v objektivnem položaju z vidika njihovega stalnega prebivališča med državljanom Unije, ki je zajet v sistem socialne varnosti države članice, ki ni zadevna država članica, in državljanom te države članice, ki je vključen v sistem socialnega varstva v tretji državi, ki ni država članica EGP ali Švicarska konfederacija.

36

V zvezi s tem je treba poudariti, da merilo, ki se v nacionalni zakonodaji iz postopka v glavni stvari upošteva za razlikovanje položaja fizičnih oseb, ki so zavezanci, sicer ni izrecno vezano na njihovo prebivališče, ampak temelji na njihovi vključenosti v sistem socialne varnosti.

37

Ker pa so fizične osebe, ki niso vključene v sistem socialne varnosti države članice, najpogosteje nerezidenti te iste države, tako merilo dejansko vodi do različnega obravnavanja fizičnih oseb, ki so davčni zavezanci, glede na njihovo prebivališče (glej v tem smislu sodbo z dne 8. septembra 2005, Blanckaert, C-512/03, EU:C:2005:516, točka 38).

38

Zato bi bilo treba preveriti, ali je državljani Unije, ki je vključen v sistem socialne varnosti druge države članice, z vidika cilja, predmeta in vsebine zakonodaje te države članice, v položaju, ki je primerljiv s položajem državljanov navedene države članice, ki pa prebiva v tretji državi, ki ni država članica EGP ali Švicarska konfederacija in je tam vključen v sistem socialne varnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 2. junija 2016, Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402, točka 48).

39

Kar zadeva – v obravnavanem primeru – cilj francoske zakonodaje, je treba spomniti, kakor je bilo poudarjeno v točkah od 13 do 15 te sodbe, da sporožili za medije iz postopka v glavni stvari zgolj določata podrobnosti načina povračila dajatev, ki so bile pobrane v nasprotju s pravom Unije, v zvezi s fizičnimi osebami, ki prejemajo dohodek iz kapitala v Franciji, vendar pa so zajeti v sistem socialne varnosti druge države članice.

40

V skladu z načelom enake zakonodaje, ki se uporablja na področju socialne varnosti, kot je določeno v členu 11 Uredbe št. 883/2004, namreč država članica v zvezi z državljani Unije, ki so vključeni v sistem socialne varnosti druge države članice, ne sme pobirati dajatev, kakršne so te iz postopka v glavni stvari, ki, čeprav so v nacionalni zakonodaji opredeljene kot davek, pomenijo dovolj neposredno in upoštevno povezavo z zakonodajo v zvezi s področji socialne varnosti iz člena 3(1) Uredbe št. 883/2004, ki so izrecno namenjena za financiranje sistema socialne varnosti prve države članice (glej v tem smislu sodbo z dne 26. februarja 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, točke 23, 24, 26 in 39).

41

Namen tega načela enake zakonodaje, ki se uporablja na področju socialne varnosti, je v zvezi z državljani Unije, ki se gibljejo znotraj Unije, preprežitev zapletov, ki lahko nastanejo zaradi hkratne uporabe več nacionalnih zakonodaj, in odprava neenakega obravnavanja, ki bi bilo posledica delnega ali popolnega prekrivanja zakonodaj, ki se uporabljajo (glej v tem smislu sodbo z dne 26. februarja 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, točka 37 in navedena sodna praksa).

42

Iz zgornjih ugotovitev izhaja, da obstaja objektivna razlika med položajem zadevnega državljanov države članice, ki prebiva v tretji državi, ki ni država članica EGP ali Švicarska konfederacija, in je tam vključen v sistem socialne varnosti, na eni strani in položajem državljanov Unije, ki je vključen v sistem socialne varnosti druge države članice, na drugi strani, ker se zgolj za zadnje navedenega

lahko uporablja na?elo ene zakonodaje na podro?ju socialne varnosti, ki je dolo?eno v ?lenu 11 Uredbe št. 883/2004, ker se je gibal znotraj Unije.

43

Nasprotno pa ne obstaja nobena objektivna razlika med položajem državljana države ?lanice, ki prebiva v tretji državi, ki ni država ?lanica EGP ali Švicarska konfederacija, in je tam vklju?en v sistem socialne varnosti, ter položajem državljana te iste države ?lanice, ki tam prebiva in je vklju?en v sistem socialne varnosti, ker v obeh primerih nista uveljavljala pravice do prostega gibanja v Uniji in se zato ne moreta sklicevati na na?elo ene zakonodaje na podro?ju socialne varnosti.

44

Iz tega sledi, da je nacionalno zakonodajo, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, mogo?e upravi?iti – glede na ?len 65(1)(a) PDEU – z razliko v objektivnem položaju, ki obstaja med fizi?no osebo, ki je državljan države ?lanice, vendar pa prebiva v tretji državi, ki ni država ?lanica EGP ali Švicarska konfederacija, in ki je tam vklju?ena v sistem socialnega varstva, ter državljanom Unije, ki prebiva v Uniji in je vklju?en v sistem socialne varnosti v drugi državi ?lanici.

45

V vsakem primeru je treba dodati, da bi druga?na razlaga pomenila, da bi se za državljana države ?lanice, ki prebiva v tretji državi, ki ni država ?lanica EGP ali Švicarska konfederacija, tako kot F. Jahin, uporabljalo na?elo uporabe ene zakonodaje na podro?ju socialne varnosti, dolo?eno v ?lenu 11 Uredbe št. 883/2004, ?eprav se v skladu s ?lenom 2(1) te uredbe to uporablja samo za državljane držav ?lanic, za katere velja zakonodaja o socialni varnosti ene ali ve? držav ?lanic.

46

Glede na to, da Pogodba DEU ne vsebuje nobene dolo?be, ki bi prosto gibanje delavcev razširila na osebe, ki se preselijo v tretjo državo, je treba prepri?iti, da bi razlaga ?lena 63(1) PDEU v zvezi z odnosi s tretjimi državami, ki niso države ?lanice EGP ali Švicarska konfederacija, omogo?ala osebam, ki ne spadajo v krajevno podro?je uporabe prostega gibanja delavcev, da ga izkoristijo (glej v tem smislu sodbo z dne 13. novembra 2012, Test Claimants in the FII Group Litigation, C?35/11, EU:C:2012:707, to?ka 100).

47

Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba na zastavljeni vprašanji odgovoriti, da je treba ?lena 63 in 65 PDEU razlagati tako, da ne nasprotujeta zakonodaji države ?lanice, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s katero mora državljan te države ?lanice, ki prebiva v tretji državi, ki ni država ?lanica EGP ali Švicarska konfederacija, in ki je tam vklju?en v sistem socialne varnosti, v navedeni državi ?lanici pla?ati odtegljaje v zvezi z dohodki od kapitala iz naslova prispevkov v sistem socialne varnosti, ki ga je ta uvedla, medtem ko je državljan Unije, ki je zajet v sistem socialne varnosti druge države ?lanice, oproš?en pla?ila zaradi na?ela ene zakonodaje, ki se uporablja na podro?ju socialne varnosti, v skladu s ?lenom 11 Uredbe št. 883/2004.

Stroški

48

Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiš?em, to odlo?i o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališ? Sodiš?u, ki

niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (deseti senat) razsodilo:

Člena 63 in 65 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta zakonodaji države članice, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s katero mora državljan te države članice, ki prebiva v tretji državi, ki ni država članica Enotnega gospodarskega prostora (EGP) ali Švicarska konfederacija, in ki je tam vključen v sistem socialne varnosti, v navedeni državi članici plačati odtegljaje v zvezi z dohodki od kapitala iz naslova prispevkov v sistem socialne varnosti, ki ga je ta uvedla, medtem ko je državljan Unije, ki je zaje v sistem socialne varnosti druge države članice, oproščen plačila zaradi navedene zakonodaje, ki se uporablja na področju socialne varnosti, v skladu s členom 11 Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti.

Borg Barthet

Berger

Biltgen

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 18. januarja 2018.

Sodni tajnik

A. Calot Escobar

V funkciji predsednika desetega senata

A. Borg Barthet

(*1) Jezik postopka: francoščina.